

[Ebba Strange.]

forslag. Vi mener ikke, at vi kan ændre folkeskoleloven på denne måde. Vi har selv været med til at vedtage den, og det står vi ved. Vi arbejdede meget for at få den til at blive fri for prøver og eksaminer, men det lykkedes os altså ikke. I stedet accepterede vi så den lempeligere og frivillige form, som prøverne nu har.

Der er blevet sagt bl. a. fra hr. Wilhelms side, at man fra SFs side har talt en del om det nye flertal i dette folketing. Vi har talt om det i forbindelse med jordreform, i forbindelse med kulturelt og undervisningsmæssigt blidere vinde, bedre muligheder for eksperimenter og frihed i det kulturelle og uddannelsesmæssige liv. I dette flertal har vi medregnet retsforbundet, og derfor har det været meget bedrøveligt for mig og mit parti at se, i hvor høj grad retsforbundet er gået med på mange af de nedskæringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet på boligområdet, på uddannelsesområdet, for de unge, på området for nordisk samarbejde, på det udenrigspolitiske område. Jeg håber, at det er noget, man kan diskutere med retsforbundet ved andre lejligheder, så vi kan få andre vinde til at blæse også på disse områder.

(Kort bemærkning)

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der kalder mig herop, er fru Ebba Stranges bemærkninger om, at man fra SFs side ikke kan støtte vores forslag om forbedring af åndssvageforsorgens institutioner. Der til vil jeg godt lige knytte de bemærkninger, at fra kommunisternes side er vi ikke tilhængere af at feje skidt ind under kommoden, og vi mener, det er det, der er tilfældet, for selv om vi arbejder på en udslusning, og selv om vi arbejder på at få mange åndssvage ud i befolkningen og ud at bo i hjemmene, er der en gruppe meget tungt åndssvage, som nødvendigvis stadig væk må være tilbage på institutionerne. Og gør vi ikke noget for at få institutionerne udbygget i en forsvarlig stand, så vil de åndssvage blive gemt og glemt ligesom ventepatienterne på de udrangerede hospitaler. Det kan vi ikke gå med til fra kommunisternes side. Vi må holde fast ved, at også de grupper, som bliver tilbage, og som allermindst kan udtrykke sig, skal sikres rimelige og menneskelige vilkår dér, hvor de skal bo.

Gert Petersen (SF):

Behandling af finanslovsforslaget er jo traditionelt præget umådeligt meget af det, som populært kaldes slag på tasken. Der er næsten ingen taske tilbage, sådan som der bliver slået på den, når man kigger på alle de forslag, som er lagt frem. Hvis det var sådan, at et bestemt sæt forslag blev vedtaget, f. eks. fremskridtspartiets og retsforbundets reaktionære forslag, så ville Danmark pr. 1. april, altså om ganske få dage, se helt, helt anderledes ud end det, vi hidtil har kendt til.

Jeg ved ikke, om det er en særlig klog måde at behandle finanslovsforslaget på. Man vil jo bare demonstrere nogle bestemte synspunkter, og o.k., så benytter man finansloven til det, og det er for så vidt legitimt nok. Man skal vel bare gøre sig klart, at de helt enorme forandringer, som ligger i en række af ændringsforslagene, simpelt hen ikke er realisable fra den ene uge til den næste, sådan som der er lagt op til.

Men det er jo rigtigt, at finanslovdebatten og de ændringsforslag, som kommer, giver udtryk for, hvor partierne egentlig vil hen. Vi har også stillet en række af vores forslag ud fra det hovedsynspunkt, det skal jeg ikke lægge skjul på, at vi er nødt til at være med i debatten og igennem vore forslag markere, hvor vi egentlig vil hen. Det gælder f. eks. forslaget om militærudgifterne, hvor jeg skal erkende, at det næppe er helt realistisk at forestille sig, at man sådan fra den 28. marts til 1. april skulle få afskaffet det danske militær. Det erkender jeg, men gennem forslag, vi har stillet, ønsker vi at understrege, at dette er vores formål, det er vores hensigt, det er dér, vi vil hen.

Vi understreger ydermere, at vi ønsker bevaret – og derfor har vi udarbejdet forslaget, som det er udarbejdet – de civile udgifter, udgifterne til fiskeriinspektionen og også de udgifter, som i dag er afsat til opretholdelse af en fredsbevarende styrke for De Forenede Nationer. Det er set ud fra den synsvinkel et ganske gennearbejdet forslag, der er udtryk for vore grundsynspunkter vedrørende dansk militær.

Vi har netop haft en forsvarsdebat. Der er ingen grund til at gå ind på detaljer her, men under den debat fremhævede vi, at hvis man vil prøve at se realistisk på det – det er der jo desværre et stort flertal her i salen som ikke vil på nuværende tidspunkt – så lader Danmark